

Opfordring til dem, der som mindre Eiendomsbestodere maaskee kunde synes at staae i Opposition til en Ret, som gives de større Bestodere, ret indstændigt opfordre dem til at fremme de Reformers, de ønske at fremme, og den sidste Gjennemførelse af dem og deres Varighed, ved at vise Villighed og ved at være kloge.

Formanden: Jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at det Ændringsforslag, der principalt er stillet af den ærede Landstingsmand under B, vilde falde bort paa Grund af det Underændringsforslag, der af den ærede Landstingsmand senere er stillet. Imidlertid er det efter nogle Vittringer, der ere faldne fra den ærede Landstingsmand, bleven mig tvivlsomt, om det er Mening.

Madvig: Jo, ganske vist, det er Mening. Jeg tager mit af den ærede Formand nævnte principale Forslag under B tilbage, da dets væsentlige Betydning ligger i Underændringsforslaget.

B. Christensen: Jeg skulde ikke have taget Ordet med Hensyn til de Foredrag, vi have hørt idag, og navnlig det sidste, dersom det ikke forekom mig nødvendigt at gjøre et Par udtryffelige Bemærkninger i Anledning deraf. At den ærede sidste Taler er imod Lovforslaget, at han ikke finder det konservativt nok, kan jo forsaavidt ikke overraske; det er til Overflødighed begrundet i den Udvikling af hans Opfattelse af de paagjældende Forhold, som findes i hans Foredrag; det er imødegaaet saa ofte og af saa vægtige og erfarne Stemmer, at man vistnok kan overlade det til at staae og falde med sig selv; men naar han derimod har lagt en ganske særdeles Vægt paa Indenrigsministerens Stilling til denne Sag, naar han har ligesom argumenteret mod Loven derfra, at Indenrigsministeren ikke har havt Initiativet, og at han ikke her idag laaner sin Bistand til at forbedre den, forekommer det mig at opfordre til udtrykkeligt at henlede Opmærksomheden, ikke derpaa, at netop det ærede Medlem selv som Minister har maattet kunne overbevise sig om, at det i Sandhed ikke er ganske let, selv om man end en længere Tid er Shandehaver af en Portefeuille, at tage Initiativet til vigtige organiske Forandringer, men derpaa, at han maa have

overseet, hvad jeg troer, vi Andre i det Mindste ikke bør glemme, at netop denne Lov er bleven til ved en meget omhyggelig og virksom Deeltagelse fra Indenrigsministerens Side, saavel i Udvalget paa et andet Sted, som i de Forhandlinger, der i det andet Thing have fundet Sted, og som jo offentlig foreligge. Jeg troer derhos, at det ærede Medlem fra Thyen (Bardensfleth), der med ham har deltaget i visse Ændringsforslag, netop i en anden, neppe mindre vigtig Lov, i Trykkesfrihedsloven, har fundet sig i selvsamme Stilling. Ogsaa den gik ud fra Folkethinget, og Ministeren spillede den fremhjælpende Rolle ved den. Jeg har aldrig hørt, at det kunde bebreides Ministeren, at han hjalp til gode Loves Tilblivelse. Nu skal jeg ikke nægte, at der i de Ord, som faldt fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Madvig), vilde ligge noget særdeles Idevarslende for denne Lovs Skæbne i Statsraadet, dersom det ærede Medlem endnu havde Sæde deri, eller maatte komme til at sidde der, naar den der skulde afgjøres. Jeg vil dog gjentakke i Erindringen, at man ikke bør sige om en Lov, der i den Grad har havt Bistand fra en Ministers Side, som den nærværende Indenrigsminister, og der har passeret det andet Thing, at den virkelig skulde have saadanne Mangler, som det ærede Medlem har villet tillægge den. Jeg troer, at en stor Fleerhed saavel i Landet som i Rigsdagen vil vidne for det lige Modsatte, og dertil skal jeg indskrænke mig. Jeg troer ikke, at der er Anledning til at gaae ind i en meget vidtløftig Discussion.

Madvig: Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at, hvad jeg havde anført, var tidligere giendrevet. Jeg maa sige, jeg har ikke saaledes fundet det giendrevet, og jeg troer desforuden, at slige almindelige Sætninger ikke betyde Noget. Hvad angaaer den Deeltagelse, der af Indenrigsministeren skulde være ydet dette Lovforslag, saa vilde jeg ønske, at aldrig noget Lovforslag, for hvilket jeg intesesserede mig, maa blive Gjenstand for en saadan Deeltagelse fra Ministeriets Side. Jeg ønskede det, naar det skulde blive til Lov, en kraftig Bistand, og, naar det ikke skulde blive til Lov, Modstand. Hvad angaaer det, der vel kan